

sám detailně kontroloval opatření, která podle zjištění učinil proti používání lahví soukromé obžalobkyně; ani z opomenutí této kontroly a z tvrzeného opomenutí postarati se o řádné osvětlení při plnění lahví nebylo by tudíž lze vyvozovati něco o vědomí obžalovaného o jednotlivých případech, v nichž přes jeho opatření obecného rázu přece došlo jednotlivě k použití lahví soukromé obžalobkyně. Zjištění vědomí obžalovaného o těchto případech bylo by ovšem logickým předpokladem pro závěry, co měl obžalovaný na základě své vědomosti učiniti k zamezení dalších případů; ta okolnost, že nic k jejich zamezení neučinil, nedokazuje však logicky, že o těchto případech věděl.

Čís. 4812.

Okolnosti, že mu nebyl zřízen po rozumu § 6 zák. čís. 471/1921 obhájce k podání odporu, nemůže se dovolávati jako zmatek čís. 1 § 281 tr. ř. obžalovaný, který — ač byl při hlavním přelíčení osobně přítomen a viděl, že se věc projednává před samosoudcem — ihned se proti tomu neohradil.

(Rozh. ze dne 19. října 1933, Zm II 207/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 21. listopadu 1932, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže a spoluviny na krádeži podle §§ 5, 171, 173, 174-II a) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaného opírá se o zmateční důvody § 281 čís. 1 a 5 tr. ř.; nebylo však lze jí přiznati úspěch. Zmatek ve směru prvého odůvodňuje zmateční stížnost tím, že věc byla přikázána k rozsouzení samosoudci, aniž byl obžalovaný podle § 6 zák. z 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n. poučen, že tomu může odporovati a žádati za provedení věci před senátem a aniž mu byl k tomuto účelu ustanoven obhájce; zmateční stížnost důsledkem toho dovozuje, že nebyl nalézací soud náležitě obsazen. Poněvadž obžalovací spis byl podle zpátečního lístku ze dne 5. listopadu 1932 doručen Dr. Jaroslavu Č-ému, advokátu v J., je nanejvýše pochybná správnost předpokladu stížnosti, že obžalovanému nebyl zřízen obhájce, jak to § 6 uvedeného zákona předpisuje; než i kdyby tomu tak bylo, jak zmateční stížnost tvrdí, nemohl by se obžalovaný dovolávati s úspěchem důvodu zmatečnosti čís. 1 § 281 tr. ř. Vždyť předpis ten mimo jiné předpokládá, že stěžovatel, pokud mezi hlavním přelíčením zvěděl o skutečnosti, zakládající neplatnost, ji ihned uplatnil, když se ji byl dověděl. To se však nestalo v případě, o nějž jde. Obžalovaný totiž, ač byl hlavním přelíčením osobně přítomen a viděl, že se věc projednává před samosoudcem, proti tomu se neohradil. Již z toho důvodu nemůže se domnělé neplatnosti dovo-

lávati ve zmateční stížnosti zmatkem čís. 1 § 281 tr. ř., když nevyhověl formálním podmínkám, které jsou předpokladem uplatňování zmatečnosti čís. 1 § 281 tr. ř.

Čís. 4813.

Bezprávne privlastnenie peňazí alebo vecí s peňažnou hodnotou, prevzatých verejným úradníkom, možno považovať za súkromnú spreneveru (§ 355 tr. zák.) len vtedy, stalo-li sa odovzdanie peňazí alebo vecí na základe súkromného poverenia.

Súdneho zamestnanca, ktorý si bezprávne ponechal peniaze, odovzdané mu pre vymáhajúcich veriteľov, a príslušné exekučné spisy u seba zadržal, neľze uznať vinným vedľa sprenevery tiež prečinom zneužitia úradnej moci (§ 471 tr. zák.), nebolo-li zistené, že chcel jednu stranu poškodiť aj ináč zadržaním spisov.

(Rozh. zo dňa 19. októbra 1933, Zm III 286/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Š. R., obžalovanému zo zločinu sprenevery v úrade a i., na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva a obžalovaného vyniesol tento rozsudok: Zmätočná sťažnosť obžalovaného, pokiaľ bola založená na dôvode zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p., sa odmieta. Z úradnej povinnosti z dôvodu zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p. zrušujú sa rozsudky obidvoch nižších súdov, pokiaľ v nich bol obžalovaný Š. R. uznaný vinným aj z prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 471 tr. zák., a obžalovaný sa sprostuje na základe § 326 č. 1 tr. p. v tomto bode obžaloby. Vyhovujúc čiastočne zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva z dôvodu zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p., zrušuje sa rozsudok odvolacieho súdu vo výroku o kvalifikácii trestného činu sprenevery podľa §§ 355 a 356 tr. zák. a trestné činy sprenevery, uvedené vo výroku rozsudku prvostupňového súdu kvalifikujú sa jako 5násobný, v 4 prípadoch pokračujúci zločin sprenevery v úrade podľa § 462, odst. 1 tr. zák. V ostatnej časti bola zmätočná sťažnosť vrchného štátneho zastupiteľstva a obžalovaného poukázaná na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d y:

Obžalovaný bol nižšími súdmi odsúdený jednak: 1. pre zločin sprenevery, ktorý spáchal tak, že jako vedúci exekučného oddelenia okresného súdu prevzal od exekúta A. E. (a iných) peniaze tým cieľom, aby ich odovzdal vymáhajúcim veriteľom, avšak tieto peniaze neodviedol, lež si bezprávne ponechal; jednak 2. pre prečin zneužitia úradnej moci podľa § 471 tr. zák., ktorý vraj spáchal tým, že v tých prípadoch, v ktorých od exekúta E. prevzal peniaze a si ponechal, príslušné exekučné spisy zadržal a neodovzdal výkonnému orgánu cieľom vykonania exe-